

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Oberlandesgericht Celle — Interpretarea articolului 42 din Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000 (JO L 338, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 183) — Răpire de copii — Executarea unei decizii prin care se dispune înapoierea unui copil pronunțată de o instanță competentă (spaniolă) — Competența instanței solicitate (germane) de a refuza executarea deciziei amintite în caz de încălcare gravă a drepturilor copilului

Dispozitivul

În împrejurări precum cele din acțiunea principală, instanța competentă a statului membru de executare nu poate să se opună executării unei hotărâri judecătorești certificate prin care se dispune înapoierea unui copil reținut ilicit pentru motivul că instanța statului membru de origine care a pronunțat această hotărâre ar fi încălcat articolul 42 din Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000, interpretat în conformitate cu articolul 24 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, aprecierea existenței unei astfel de încălcări ținând exclusiv de competența instanțelor statului membru de origine.

(¹) JO C 346, 18.12.2010.

Ordonanța Curții (Camera a treia) din 14 octombrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Landessozialgericht Berlin — Germania) — Christel Reinke/AOK Berlin

(Cauza C-336/08) (¹)

(Trimitere preliminară — Nepronunțare asupra fondului)

(2011/C 63/24)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landessozialgericht Berlin

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Christel Reinke

Pârâtă: AOK Berlin

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Landessozialgericht Berlin (Germania) — Interpretarea articolelor 18, 49 și 50 CE, precum și a articolului 34 alineatele (4) și (5) din Regulamentul (CEE) nr. 574/72 al Consiliului din 21 martie 1972 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu salariații și cu membrii familiilor acestora

care se deplasează în interiorul Comunității (JO L 74, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 74) — Rambursarea cheltuielilor medicale privind un tratament de urgență al unui resortisant al unui stat membru într-un spital privat al unui alt stat membru, ca urmare a refuzului spitalului public competent, pe motiv de capacitate insuficiente, de a acorda respectiva prestație — Reglementare națională a statului membru competent care exclude rambursarea cheltuielilor medicale efectuate pentru un tratament de urgență într-un spital privat al unui alt stat membru, dar care permite rambursarea cheltuielilor respective facturate de un spital privat aflat pe teritoriul național

Dispozitivul

Nu este necesar să se răspundă la cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare prezentată de Landessozialgericht Berlin-Brandenburg (Germania) prin decizia din 27 iunie 2008.

(¹) JO C 260, 11.10.2008.

Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 2 decembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Verwaltungsgericht Meiningen — Germania) — Frank Scheffler/Landkreis Wartburgkreis

(Cauza C-334/09) (¹)

[Articolul 104 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul de procedură — Directiva 91/439/CEE — Recunoaștere reciprocă a permiselor de conducere — Renunțarea la permisul de conducere național după atingerea limitei maxime de puncte pentru diferite încălcări — Permis de conducere emis în alt stat membru — Raport de expertiză medico psihologică negativ obținut în statul membru de domiciliu după obținerea unui nou permis într-un alt stat membru — Retragerea dreptului de a conduce pe teritoriul primului stat membru — Posibilitatea statului membru în care are domiciliul posesorul permisului emis de un alt stat membru de a aplica permisului menționat dispozițiile sale naționale referitoare la limitarea, la suspendarea, la retragerea sau la anularea dreptului de a conduce — Condiții — Interpretarea noțiunii „comportament ulterior obținerii unui nou permis de conducere”]

(2011/C 63/25)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Meiningen

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Frank Scheffler

Pârât: Landkreis Wartburgkreis

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Verwaltungsgericht Meiningen — Interpretarea articolului 1 alineatul (2) și a articolului 8 alineatele (2) și (4) din Directiva 91/439/CEE Consiliului din 29 iulie 1991 privind permisele de conducere

(JO L 237, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 2, p. 62) — Permis de conducere emis de un stat membru unui resortisant al unui alt stat membru care a renunțat la permisul său național și care, la momentul emiterii noului permis, își are domiciliul stabil pe teritoriul statului membru de eliberare — Refuz de recunoaștere a acestui permis de către autoritățile statului membru de domiciliu, întemeiat pe un raport de expertiză medico-psihologică întocmit în acest stat membru pe baza unui examen medical efectuat după emiterea noului permis, însă care se referă numai la împrejurări anterioare obținerii acestuia — Calificarea acestui raport de expertiză drept „împrejurare ulterioară obținerii noului permis de conducere” care poate justifica aplicarea dispozițiilor naționale privind limitarea, suspendarea, retragerea sau anularea dreptului de conducere ?

Dispozitivul

Articolul 1 alineatul (2) și articolul 8 alineatele (2) și (4) din Directiva 91/439/CEE a Consiliului din 29 iulie 1991 privind permisele de conducere, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2006/103/CE a Consiliului din 20 noiembrie 2006, trebuie interpretate în sensul că se opun faptului ca un stat membru, prin exercitarea dreptului conferit acestuia de articolul 8 alineatul (2) de a aplica posesorului unui permis de conducere emis de un alt stat membru propriile dispoziții naționale privind limitarea, suspendarea, retragerea sau anularea dreptului de conducere, să refuze recunoașterea pe teritoriul său a dreptului de a conduce care rezultă dintr-un permis de conducere valabil emis într-un alt stat membru, în temeiul unui raport de expertiză privind aptitudinea de a conduce deposedat de posesorul acestui permis de conducere, în condițiile în care acest raport, cu toate că a fost întocmit după emiterea permisului de conducere respectiv și pe baza unei examinări a persoanei în cauză realizate ulterior acestei date, nu prezintă o legătură, nici chiar parțială, cu un comportament al persoanei în cauză constatată după emiterea acestui permis de conducere și se referă în mod exclusiv la împrejurări anterioare datei menționate.

(¹) JO C 267, 7.11.2009.

Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 11 noiembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunale di Trani — Italia) — VINO COSIMO DAMIANO/ Poste Italiane SpA

(Cauza C-20/10) (¹)

[Articolul 104 alineatul (3) din Regulamentul de procedură — Politica socială — Directiva 1999/70/CE — Clauzele 3 și 8 din Acordul-cadru privind munca pe durată determinată — Contracte de muncă pe durată determinată în sectorul public — Prim sau unic contract — Obligația de a indica motivele obiective — Eliminarea — Regres al nivelului general de protecție al lucrătorilor — Principiul nediscriminării — Articolele 82 CE și 86 CE]

(2011/C 63/26)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Trani

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: VINO COSIMO DAMIANO

Pârâtă: Poste Italiane SpA

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Tribunale di Trani — Interpretarea clauzei 3 și a clauzei 8 punctul 3 din anexa la Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP (JO L 175, p. 43, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 129) — Compatibilitate a unei norme interne de validare în cadrul ordinii juridice naționale a unei clauze care nu specifică motivul încheierii unui contract de muncă pe durată determinată pentru angajarea de lucrători în cadrul SpA Poste Italiane

Dispozitivul

1. Clauza 8 punctul 3 din Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat la 18 martie 1999, inclus în anexa la Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată încheiat între CES, UNICE și CEEP, trebuie interpretată în sensul că nu se opune unei reglementări naționale, precum cea prevăzută la articolul 2 alineatul 1bids din Decretul legislativ nr. 368 referitor la punerea în aplicare a Directivei 1999/70/CE privind Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată încheiat între CES, UNICE și CEEP (decreto legislativo n. 368, attuazione della direttiva 1999/70/CE relativa all'accordo quadro sul lavoro a tempo determinato concluso dall'UNICE, dal CEEP e dal CES) din 6 septembrie 2001, care, spre deosebire de regimul aplicabil anterior intrării în vigoare a decretului sus-menționat, permite unei întreprinderi precum Poste Italiane SpA să încheie, în anumite condiții, un prim sau unic contract de muncă pe durată determinată cu un lucrător precum domnul VINO, fără a fi obligată să indice motivele obiective care justifică încheierea unui contract pe o astfel de durată, atât timp cât reglementarea în cauză nu este legată de punerea în aplicare a acordului-cadru. În această privință, este lipsit de relevanță faptul că obiectivul urmărit de reglementarea respectivă nu este unul demn de a beneficia de protecție cel puțin echivalentă protecției lucrătorilor pe durată nedeterminată stabilite de acordul-cadru menționat.
2. În mod vădit, Curtea de Justiție a Uniunii Europene nu este competentă să răspundă la a patra întrebare preliminară adresată de Tribunale di Trani (Italia).
3. A cincea întrebare preliminară adresată de Tribunale di Trani este vădit inadmisibilă.

(¹) JO C 134, 22.5.2010.